

Materiaal spreekbeurt of presentatie

De gewone zeehond

De gewone zeehond *Phoca vitulina*

De zeehonden van het Boudewijn Seapark te Brugge zijn net als de dolfijnen en zeeleeuwen zeezoogdieren. De zeehond behoort tot de orde van de zeeroofdieren. Onze zeehonden leven in de zeehondenlagune in het Boudewijn Seapark.

Zeehonden behoren tot de orde van de zeeroofdieren of Pinnipedia. Het woord Pinnipedia of vinpotigen hebben ze te danken aan de vorm van handen en voeten. Voor- en achterpoten gelijken op vinnen als op poten. Dit betekent dat zeehonden dieren zijn die zich zowel in het water (vinnen om te zwemmen) als op het land (poten om te lopen) kunnen voortbewegen. De orde van de zeeroofdieren is onderverdeeld in drie families.

- **Phocidea - Zeehonden – echte zeehonden/monniksrobben**
- **Otariidae - Oorrobben – pelsrobben/zeeleeuwen**
- **Odobenidae - Walrussen**

Verspreiding gewone zeehond

De zeehond komt overal voor in de kustwateren van de Noordzee. De geliefkoosde plaatsen van zeehonden zijn ondiepe zandbanken, waar ze bij eb op liggen rusten en zonnen. Daar worden ook de jongen geboren en gezoogd

Zeehond

Uiterlijk

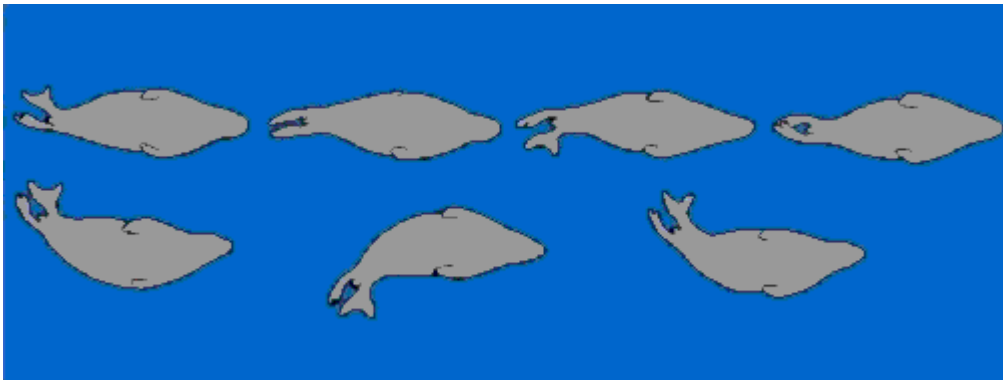
De zeehonden hebben een gladde pels zonder of met weinig ondervacht. De pels is vooral zichtbaar wanneer de dieren droog zijn. De vacht beschermt de dieren tegen de kou en houdt ze warm op het droge. Tijdens de zomermaanden verharen zeehonden. Dan is het belangrijk dat ze zonnen op het land. Voor de nieuwe haargroei is immers vitamine D nodig en die wordt, net als bij de mens, in de huid aangemaakt onder invloed van zonlicht.

Opvallend aan deze zeehond is de gaitige kop met grote ogen. Ze hebben geen oorschelpen. De snorharen van een zeehond zijn bijzonder goed ontwikkeld om in het water te kunnen voelen en worden dan ook gebruikt voor het aftasten van de bodem, op zoek naar voedsel.

Voortbeweging

In het water zijn zeehonden goede duikers. Ze kunnen tot wel 20 à 30 minuten onder water blijven. Met hun korte voorste vinpoten – meer peddels dan poten – en de in het verlengde van het lichaam gelegen achterste vinpoten halen ze gemakkelijk een snelheid van 35 km/h. De achterste vinpoten kunnen niet naar voren worden gekeerd. Ze zijn geheel behaard. Aan de voorste vinpoten zitten goed ontwikkelde nagels, die worden gebruikt om te krabben. Ook de achtertenen hebben nagels. Op het land bewegen ze zich maar moeizaam. Doordat ze niet op hun poten kunnen steunen, schuiven ze op hun buik vooruit. Zeehonden vertoeven daarom altijd dicht bij het water, zodat ze bij het minste onraad in het water kunnen duiken. In het water is hun gewicht te verwaarlozen en is hun gestroomlijnde vorm, zonder veel uitsteeksels zo gemaakt dat hij als een pijl door het water glijdt.

Voedsel

Naast vis staan ook heerlijke garnalen op het menu. Mannetjes verorberen: ± 6-8 kg en vrouwtjes: ± 5-6 kg vis al naar gelang seizoen, zwangerschap, klein of groot...

Grootte - gewicht - leeftijd

Mannetjes worden 1,6 tot 1,9 meter lang en wegen tot 120 kg. Wijfjes en wegen rond de 80kg. De gemiddelde leeftijd is ongeveer 25 jaar voor de mannetjes en 30 jaar voor de vrouwtjes.

Hofmakerij en paring

Sociaal gedrag

Zeehonden leven alleen en niet in kolonies.

Voor de voortplanting verzamelen ze zich in groepen van het voorjaar tot laat in de zomer in veilige wateren.

De **hofmakerij** is onstuimig, waarbij mannetjes soms hoog uit het water opspringen en onder water bellen blazen.

Geboorte en verzorging

De jongen worden aan land geboren en gezoogd. De geboorte van een zeehondenjong (meestal eind juni-begin juli) weet een zeehondenmoeder precies te plannen tijdens het droogvallen van een door haar gekozen zandbank. Maar enkele uren later wordt de zandbank al door het water overspoeld, wat betekent dat het jonge zeehondje mee het water in moet. De jongen zijn groot en goed gebouwd en kunnen al naast hun moeder meezwemmen. Dikwijls zie je dan ook het jong op de rug van zijn moeder meezwemmen. Een zeehondenjong wordt gedurende ongeveer vier tot zes weken gezoogd en tegen die tijd heeft het, dank zij de voedzame moedermelk, een dikke onderhuidse speklaag opgebouwd. Na die periode verlaat de moeder het jong en besteedt ze haar aandacht aan de mannetjes voor een volgende paring. Het zeehondenjong is geheel onafhankelijk en moet nu zelf instaan voor het vangen van visjes en garnalen. Lukt hem dit nog niet meteen, dan kan hij een tijdje teren op de vetreserves in zijn speklaag. Jonge zeehondjes die het contact met hun moeder verliezen, gaan klaaglijk huilen en worden tegenwoordig, indien opgemerkt, als 'huiler' opgevangen en verzorgd in zeehondencrêches. Deze zijn voornamelijk actief in het Waddengebied van Nederland, Duitsland en Denemarken.

Waarom trainen we met onze dieren?

We trainen onze dieren voor vier grote redenen:

1. Fysieke en mentale stimulans (verrijking)
2. Betere verzorging van de dieren (medische training)
3. Educatie van ons publiek
4. Onderzoek

Bij ons hoeven de dieren niet te jagen voor hun voedsel. Die tijd die ze daar in de natuur mee kwijt zijn moeten we dus op een andere manier proberen in te vullen. Het is dus noodzakelijk om de dieren te gaan prikkelen op fysiek en mentaal gebied. We maken iedere dag een zeer gevarieerd programma, waarbij er allerlei verschillende trainingen aan bod komen; gezondheidstraining, water training, fysieke training zoals sprongen, onderzoek, etc. We gaan kijken naar gedragingen die ze in de natuur vertonen en deze proberen we dan aan te leren aan onze dieren.

Bij het aanleren van nieuwe gedragingen werken we met een trainingsmethode die heet 'Positieve versterking'. Als de dieren een gedrag goed doen, wordt er iets positiefs in hun omgeving gebracht. Dit kan een primaire beloning zijn, zoals vis of dit kan een secundaire beloning zijn zoals aandacht van de verzorgers in de vorm van streling, klappen, juichen, of favoriete speeltjes voor de dieren, of ijsklontjes, etc.

We leren de dieren ook oefeningen waardoor het makkelijker wordt om hen te verzorgen. Dit heet medische training of in het Engels 'husbandry'. Een voorbeeld van medische training is bijvoorbeeld de weegpositie. De dieren worden geleerd om op een grote weegschaal te gaan liggen. De medische trainingen zijn vooral bedoeld om hun gezondheid goed te kunnen opvolgen zonder dat we de dieren op een stressvolle manier zouden moeten vangen.

De verzorgers hebben hier één doel voor ogen; verrijk de dag voor onze dieren op een zo'n afwisselend mogelijke manier. Geen dag mag hetzelfde zijn voor onze dieren.

